

РЕШЕНИЕ

№ 6593

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5980** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е на основание изпратена от Министерство на вътрешните работи постъпила жалба от М. В. П. от [населено място], депозирана чрез процесуалния му представител адв. Ю. Д. от САК срещу Решение №812104-188/29.05.2023 г., издадено от ВПД Директор на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при МВР, постановено по подадено от оспорващия заявление за достъп до обществена информация от 22.10.2022 г. В жалбата се твърди, че решението е неблагоприятно за заявителя, тъй като не му е предоставен пълен достъп до исканата информация, макар и формално да е прието точно обратното. Изложени са доводи за нищожност на оспорения акт, като издаден в противоречие с Решение №2821/25.04.2023 г., постановено по адм. д. №10931/2022 г. на АССГ, с което е отменено предходното издадено от ответника решение и преписката е върната за ново произнасяне. В тази връзка се твърди, че не са изпълнени указанията, дадени в отменителното решение, като административният орган отново се е произнесъл по всички точки от заявлението, без да ги разграничи, както и че не е изложил мотиви по чл.37 ЗДОИ. Твърди се също, че с решението не му е предоставен достъп до цялата поискана обществена информация, посочена в заявлението, като административният орган не е посочил основания за отказа. Предоставени са му 26 бр. заповеди, ведно с одобрените с тях документи, докато в регистъра на АИС са вписани 53 фонда, от което следва, че е получил достъп едва до половината от документите, съдържащи търсената информация. Извод, че са налични

ОТП, достъп до които не му е предоставен, прави от писмо то ДКИС-МВР, в което е посочено, че тази дирекция не разполага с ОТП, но там е посочено, че тъй като същите се одобряват с министерска заповед, биха могли да бъдат намерени в деловодната система на МВР или да бъдат изискани от собствениците на фондовете. Следователно търсената информация е налична, но не е предоставена на заявителя. По тези съображения, подробно мотивирани в жалбата, се иска отмяна на оспореното решение, като преписката се върне на административния орган със задължение да предостави достъп до цялата обществена информация по подаденото заявление в определен от съда срок. Претендира се присъждане на разноски.

С молба от 14.07.2023 г. оспорващият заявява, че макар по негово искане да е издадено с Решение №812104-188/29.05.2023 г., с което е допълнен предоставения с процесното решение достъп до информация, то отново ответникът не му е предоставил достъп до цялата искана от него обществена информация.

Ответникът, Директор на Дирекция „П.“-МВР, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Т., в съдебно заседание оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Твърди, че съдебното решение е изпълнено, като на заявителят е предоставен достъп до цялата налична информация по зададените от него въпроси. Прави възражение за прекомерност на претендираните от оспорващия разноски за адвокатски хонорар с довод, че жалбоподателят и процесуалният му представител упражняват адвокатска професия в една и съща кантора, при което каквото и да е искането за адвокатски хонорар, същото е прекомерно.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство, крайният акт по което е посочен в жалбата като предмет на съдебен контрол в настоящото производство, се е развило на основание Решение №2821/25.04.2023 г., постановено по адм. д. №10931/2022 г. на АССГ, с което е отменено предходното издадено от ответника решение и преписката е върната за ново произнасяне по подаденото от оспорващия Заявление по ЗДОИ с вх.№ 812104-313/20.10.22г, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение, като е определен срок за новото произнасяне – 14-дневен от постъпване на преписката при ответника.

С посоченото заявление по ЗДОИ М. В. П. от [населено място] е поискал от МВР предоставяне на цялата налична в МВР информация, на посочения имейл, под формата на компютърни файлове/с изрично посочени формати/-съдържащи електронни копия на регистрите и/или електронни образи на информацията в тях, както и електронни копия и/или образи на организационно-технологични правила/ОТП/, относно следната обществена информация: 1/ Регистър на дейностите по обработване на лични данни в МВР, поддържан съгласно чл.3 от Инструкция № 8121з-1280/07.10.21г. на Министъра на вътрешните работи; 2/ Регистър на автоматизираните информационни фондове в МВР, в който се обработват лични данни, като автоматизирана база данни, поддържан в актуално състояние от Дирекция „К.“-МВР, съгласно чл.30, ал.1 от Инструкция № 8121з-1280/07.10.21 г. на Министъра на вътрешните работи; 3/ Регистър на неавтоматизираните информационни фондове в МВР, в който се обработват лични данни, поддържан в актуално състояние от

длъжностно лице по защита на личните данни, съгласно чл.30, ал.2 от Инструкция № 8121з-1280/07.10.2021г на Министъра на вътрешните работи; 4/ Организационно-технологичните правила за Регистър на автоматизираните информационни фондове в МВР и за Регистър на неавтоматизираните информационни фондове в МВР, представляващи приложение към регистрите, съгласно чл.30, ал.3 от Инструкция № 8121з-1280/07.10.21г на Министъра на вътрешните работи.

Съобразно мотивите на отменителното решение, с писмо, постъпило при ответника на 03.05.2023 г. заявителят е уточнил по всяка една от точките на заявлението какъв достъп до информация иска да получи. Посочил е, че по т.1 от заявлението желае да му бъде предоставен достъп до съдържанието на регистъра на дейностите по обработване на лични данни, съгласно предвиденото в чл.3 от Инструкция №8121з-1280 от 07.10.2021 г. на Министъра на вътрешните работи. По т.2 и т.3 от заявлението е посочил, че желае да получи информация, която не е класифицирана по ЗЗКИ, съдържаща се в целите регистри на автоматизираните и неавтоматизираните информационни фондове в МВР, в които се обработват лични данни. По т.4 е уточнено, че искането е за предоставяне на всички ОТП, които съгласно чл.30 от Инструкция № 8121з-1280/07.10.21г на Министъра на вътрешните работи следва да се поддържат към регистрите по чл.30, ал.1 и ал.2 от същата инструкция – в приложение – ОТП за всеки фонд.

С писмо от 04.05.2023 г. от Директора на ДКИС и от длъжностното лице по защита на личните данни в МВР е изискано търсената от заявителя информация да бъде предоставена на ДПНД в рок до 11.05.2023 г. В изпълнение на указанията в писмото, с писмо от 11.05.2023 г. от Директора на Дирекция „К.“ са предоставени данни за регистрирани 53 информационни фондове. В писмото е посочено, че ДКИС не разполага с ОТП на фондовете, тъй като същите следва да бъдат утвърдени със заповед на Министъра на вътрешните работи, съответно регистрирани в ДКИАД и биха могли да бъдат намерени в деловодната система на МВР или изискани от фондовете. Въз основа на това писмо от ВПД Директора на ДКАД с писмо от 15.05.2023 г. е изискано да представи при наличие на ДПНД до 14,00 ч. на 16.05.2023 г. копия на заповедите на министъра на вътрешните работи и утвърдените с тях ОТП за всеки от фондовете, посочени от ДКИС. В отговор на искането, с писмо от 16.05.2023 г. са представени копия на 26 заповеди на Министъра на вътрешните работи.

Видно от изпратеното на ел. поща на заявителя писмо от 17.05.2023 г. на основание чл.30, ал.1 ЗДОИ срокът за произнасяне по подаденото заявление е удължен до 29.05.2023 г.

Отново е изпратено писмо до длъжностното лице по защита на личните данни в МВР за наличната там информация, достъп до която е поискан със заявлението. С писмо от 29.05.2023 г. е отговорено, че не разполага с информация по поставените в заявлението въпроси.

С Решение №812104-188/29.05.2023 г., издадено от ВПД Директор на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при МВР е предоставен достъп на заявителя до наличната в МВР информация, като са предоставени копия от документите, предоставени от ВПД Директора на Дирекция КИАД – 26 заповеди и утвърдените с тях документи. На същата дата решението и приложенията към него документи е изпратено на заявителя.

С искане, постъпило на 05.06.2023 г. заявителят е поискал допълнително представяне на информация. Затова с писмо от 08.06.2023 г. до Директора на ДКИС отново е изпратено писмо, с което е изисквана същата. С писмо от 13.06.2023 г. са предоставени пет ОТП и заповедите за тяхното утвърждаване. Предвид това с Решение рег. №802104-208/16.06.2023 г. е допълнен предоставения с Решение №812104-188/29.05.2023 г. достъп до обществена информация по заявлението на М. П., като на същия са предоставени в заверено копие петте ОТП и заповедите за тяхното утвърждаване. На същата дата решението е изпратено на заявителя на посочения от него имейл.

За установяване компетентността на издателя на оспореното решение ответникът е представил Заповед №8121з-183/09.02.2023 г. и Заповед №8121з-927/12.06.2023 г. на Министъра на вътрешните работи, с които А. С. – ВПД Директор на Дирекция „П.“ и оправомощен да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

От съдържанието на посоченото като оспорено в настоящото производство решение, във връзка с подаденото заявление, въз основа на което е издадено, съдът стига до извод, че със същото е предоставен достъп до част от заявената информация. Следователно в тази му част същото е благоприятно за жалбоподателя, доколкото е получил достъп до част от заявената информация. Предвид това за оспорвания не е налице правен интерес от оспорването му. Доколкото обаче по отношение на останалата заявена информация липсва произнасяне, както и мотиви за отказ или непредоставянето на достъп до същата, настоящият съдебен състав приема, че е формиран мълчалив отказ на ответника. След като в жалбата не са изложени доводи, че е налице отказ да бъде предоставен достъп до останалата, непосочена в решението информация, съдът приема, че предмет на делото е именно мълчаливия отказ на ответника да се произнесе по всички точки от подаденото заявление. В случая такъв отказ е формиран. Мълчаливият отказ представлява фикция на закона за наличие на акт при задължения на органа да издаде такъв и при негово бездействие в тази насока. Разпоредбата на чл.58, ал.1 АПК установява презумпцията, че непроизнасянето в срок се счита за мълчалив отказ за издаване на акт. Този мълчалив отказ, като отказ е индивидуален административен акт и подлежи на съдебен контрол за законсьобразност. Следва да се има предвид, че не всяко бездействие на администрацията е мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 АПК. Такъв е налице, само тогава, когато административния орган е нормативно овластен да действа, респ. да се произнесе, а той не стори това в законоустановения срок.

Съгласно разпоредбата на чл.24, ал.1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. В настоящия случай след отмяна на предходното решение по същото заявление и отстраняване на нередовностите на последното с постъпилото на 03.05.2023 г. писмо от заявителя, за административния орган е възникнало задължението да се произнесе по същото в определения от съда срок, удължен на основание чл.30, ал.1 ЗДОИ до 29.05.2023 г. На 29.05.2023 г. ответникът се е произнесъл с Решение №812104-188/29.05.2023 г., а на 16.06.2023 г. с Решение рег. №802104-208 достъпът е допълнен, но е налице произнасяне само по част от исканата информация. Доколкото по останалата част от заявлението не е налице произнасяне, е налице мълчалив отказ. Жалбата срещу същия, като подадена на 13.06.2023 г., е подадена в срок. За жалбоподателя е налице и

интерес от оспорването, тъй като мълчаливо е отказан достъп до част от поисканата от него обществена информация. Ответникът не е посочил в решението, че такава информация не е създадена и не се съхранява при него. Следователно жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е и **ОСНОВАТЕЛНА**.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимият в случая ЗДОИ, е създадена императивна законова уредба, която задължава и изисква субектите на закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава II и глава III на ЗДОИ, като в чл.28, ал.1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено и със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал.2 на цитираната разпоредба, в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. В чл.33 ЗДОИ е предвидено, че когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок той уведомява за това заявителя. Разпоредбите на чл.37 - чл.39 от ЗДОИ от своя страна императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и реда за неговото съобщаване на заявителя. Следователно по редовността, допустимостта и основателността на искането за предоставяне на достъп до обществена информация, органът е длъжен винаги, без изключения да се произнесе писмено, като единствената призната от закона възможност за процедиране на отправеното до него искане за достъп до обществена информация от задължения по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ субект е да постанови изричен акт – решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта.

Безспорно, в настоящия случай в срока по чл.28, ал.1 от ЗДОИ и след това задълженият субект, какъвто е ответникът, не е постановил решение по част от подаденото от оспорвания заявление, което решение да е в съответствие с изискванията на закона относно част от информацията, искана от заявителя. Нормите на чл.34 и чл.37 от ЗДОИ регламентират съдържанието на решението по чл.28, ал.2 от ЗДОИ на задължения субект. Разпоредбата на чл.34 от ЗДОИ императивно сочи съдържанието на положителното решение, с което се предоставя достъп, а нормата на чл.37 от същия нормативен акт изчерпателно определя хипотезите, в които е налице основание за отказ. И в двата случая законосъобразното постановяване на акт по ЗДОИ изисква изрично произнасяне - или със задължителното по чл.34 от ЗДОИ съдържание или обосноваване на основанията за отказ по чл.37 от ЗДОИ. Разпоредбата на чл.33 ЗДОИ също изисква уведомяване на заявителя в случай, че органът не разполага с изсаната информация.

Като не се е произнесъл в законоустановения срок и след това по подаденото до него заявление в цялост, ответникът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, установени в чл.38 и чл.39 ЗДОИ. Съгласно цитираните разпоредби отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и

се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя. Не е налице и уведомяване по чл.33 ЗДОИ. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна.

С оглед горното, оспореният мълчалив отказ следва да се отмени, като преписката отново се изпрати на ответника, който като задължен по смисъла на ЗДОИ субект, след като извърши дължимата проверка относно наличие на заявената за предоставяне информация, да се произнесе с изрично решение, удовлетворяващо изискванията за съдържание по чл.34 ЗДОИ в случай, че органът реши да предостави достъп до поисканата информация, или по чл.38 ЗДОИ в случай, че органът реши да постанови отказ за предоставяне на информация. В случай, че исканата и непредоставена с издадените решения информация не съществува, следва да уведоми заявителя по реда на чл.33 ЗДОИ.

С оглед изхода на делото на основание чл.143, ал.1 АПК съдът намира за основателни своевременно направените с жалбата искания за присъждане на разноски. На оспорващия Министерство на вътрешните работи следва да бъде осъдена да заплати сумата от 10 лева, внесена от него държавна такса.

По отношение на адвокатското възнаграждение, видно от представения договор за правна защита и съдействие на лист 8 от делото възнаграждение е договорено при условията на чл.38, ал.1, т.3, предл.2 ЗА. Тази разпоредба регламентира безплатна правна помощ на близки лица. Алинея 2 на същия текст предвижда, че ако насрещната страна е осъдена на разноски, както е в случая, то адвокатът има право на възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл.36, ал.1 ЗА, т.е в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В случая, видно от приложения договор за правна защита и съдействие и пълномощно адв. Ю. Д. е упълномощен да оказва правна защита и съдействие и процесуално представителство на оспорващия пред съдилищата, включително пред АССГ, като оспори по съдебен ред Решение №812104-188/29.05.2023 г., издадено от ВПД Директор на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при МВР. Адвокат Д. е изготвил жалбата, въз основа на която е образувано настоящото дело, както и последваща молба с приложени доказателства. В проведеното съдебно заседание не се е явил. Настоящото дело е административно без определен материален интерес и не попада в случаите, изброени в чл.8, ал.2 от Наредбата. За процесуално представителство, защита и съдействие по такъв вид дела ал.3 на чл.8 предвижда адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева. Тази сума ЮЛ, мълчаливият отказ на чийто административен орган се отменя, а именно Министерство на вътрешните работи, следва да бъде осъдено да му заплати. В тази връзка неоснователни са доводите на процесуалния представител на ответника, че тези разноски не се дължат, доколкото двамата адвокати работят в една и съща кантора. Този факт, освен че не е доказан е и неотнормим към основателността на искането.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на ВПД Директор на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при МВР, по заявление за достъп до обществена информация с вх. рег. №СОА21-ЕВ01-74/17.02.2021 г, депозирано от М. И. Б. от [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на ВПД Директор на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ при МВР за произнасяне по подадено от М. В. П. от [населено място] заявление за достъп до обществена информация с вх.№ 812104-313/20.10.2022 г., уточнено с писмо от 03.05.2023 г. в частта, в която не се е произнесъл с Решение №812104-188/29.05.2023 г. и с Решение рег. №802104-208/16.06.2023 г. в законоустановения 14-дневен срок от получаване на решението, съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на М. В. П. от [населено място] деловодни разноски в размер на 10 /десет/ лева.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на адвокат Ю. Д. от САК сумата от 1000 /хиляда/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 12.06.2023 г. по настоящото административно дело №5980/2023 г. по описа на АССГ с оспорващия М. В. П. от [населено място].

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ: